

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1700

Decas IX. Ab anno Christi 680. ad annum 690.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64756)

Christianum profiteretur, eundem Ervigium sibi successorem dixit.

Observandum circa hoc, in Hispania viguisse tunc eam consuetudinem, ut cum urgente ægritudine se quis proximè moriturum putaret, ejusmodi monasterii habitu investiri peteret, quem si quis etiam inops suæ integræ rationis ab antistite ministratū quanquā nescius accepisset, haud ulterius ipsi ad sæculum reverti liceret, sed teneretur in perpetuum monachus permanere, licet poenā dignus censeretur sacerdos ille, qui non petenti illum ministrasset. Sic igitur Vamba Dei judicio assumptus in regnum, hominum fraude eo privatus est: Magno tamen animæ bono, ut qui reliquos vitæ suæ annos septem & ultrà, in exercitio virtutum piissimè traduxit, æterno regno terrenum permutaturus.

DECAS IX.

✿ *Ab anno Christi 680. ad annum 690.* ✿

681. **A**bsolutum est hoc anno Concilium septem aliis sessionibus. in quibus damnatus est error Monothelitarum, & nominatim anathemate percussii sunt procacissimi duo hæretici Macarius

H

Antio-

Antiochenus & discipulus ejus Stephanus Abbas, iidemque exauctorati. Quæ dum fierent, plurimæ aranearum nigræ telæ visæ sunt in medium populum decidere de cælo, quæ signa erant hæreses deterrere atque sublata. Sunt & alii Monothelitæ iidem afflati fulminibus, Sergius, Pyrrhus, Petrus, Paulus, Episcopi omnes Constantinopolitani, Cyrus Alexandrinus, Theodorus Pharanites, quibus etiam permixtus legitur in actis vulgaribus Honorius Summus Pontifex, quasi sententiæ Sergii de una in Christo voluntate subscripsisset. Utrum autem Honorius tum verè damnatus fuerit, aut fuerit Monothelita, etiannū hodie exagitur in scholis quæstio, magno utrinque ardore propugnata. Affirmat Melchior Canus, negat autem ad hunc annum Christi Baronius, & negat Bellarminus *de Summo Pontifice*.

Mira fuit in hac Synodo temeritas Polichronii presbyteri & monachi Monothelitæ, mentientis, se divinitus monitum esse de constituendâ unâ voluntate in Christo, qui etiam eo nomine polliceri ausus est, se mortuum suscitaturum, apponendo supra ejus corpus chartulam fidei suæ confessionem continentem; Cūque hujus miraculi

culi pollicitatione magnam populi partem post se traxisset, coacta est Synodus, ne fidei Sacramentum levissimi hominis petulantia in discrimen adduceretur, indignissimam licet conditionem subire. Itaque concessit periculum publicè fieri, præsentibus etiam patribus & Imperatore, atque universo populo; sed cum per plures horas mortuo insufurasset, nec excitare valisset, adversus eum tanquam novum Simonem inelamatum est anathema à populo, ideoque in locum Synodi retractus, cum nollet hæresin abjurare, è sacerdotio depositus & anathemate incusso expulsus est unà cum Constantino presbytero Apameensi Syriæ, qui duas in Christo operationes & unam tantum voluntatem, quasi mediâ inter Catholicos & Monothelitas viâ incedere volens, temerè asseruit & impudenter defendit.

Hoc anno liberata est Romana sedes à pensitatione pecuniæ, quam novus Pontifex pendere solitus erat, primùm à Gothis Arianis impiè imperatam, deinde à Catholicis non minori sacrilegio exactam.

✱(682.)✱ Agatho Papa Synodum collegit hoc anno Romæ 200. Episcoporum.

Constantinopoli defuncto Georgio Episcopo

piscopo versipellis Theodorus Monothelita è sede expulsus, simulatâ fidei Catholicæ confessione reditum sibi præparavit, & in Georgii locum restitutus est, qui ex actis Synodi Oecumenici expunxit, quicquid sibi probrosum ob hæresis infamiam ibidem reperit, dissimulante etiam Imperatore, si non expressè consentiente. Persuasus enim erat Imperator, in suam verti contumeliam, si pateretur ultra inter hæreticos in actis Synodalibus numerari, quem ipse restituerat. Unde etiam illud evenit, ut legati Romani variis prætextibus diutius Constantinopoli retinerentur, & interim Synodalia acta dimoveri non sinerentur, donec corrupta & adulterata essent.

✱(683.)✱ Defuncto Agathonis Papæ succedit Leo II. natione Siculus, Pauli filius, vir pietate & eruditione præstantissimus, ab hoc Leone acta sextæ Synodi (à Theodoro corrupta) ex Græco in latinum translata sunt. Epistolæ autem ejus duæ ad Constantinum Imperatorem, & ad Ervigium Regem Hispaniæ, in quibus damnatus legitur Honorius tanquam Monothelita, spurix sunt: quare ex iis deprompta contra Honorium argumenta corruunt, adulterinis scriptis innixa.

Maca-

Macarius Antiochenus, aliiq̄ue Monothelitæ ex sexta Synodo Romam missi, & in errore pertinaces per diversa monasteria sparsi, & cæteri, qui ad sanam mentem rediêre in communionem recepti sunt: & pax Ecclesiæ restituta, ut ab iis tenebrosis nebulonibus turbari non posset.

✱ (684.) ✱ Mortuus est Leo II. & successor ei creatus est Benedïbus II. in cuius electione Constantinus Imperator concessit, ut qui deinceps eligeretur in Summum Pontificem, mox nullâ expectatâ Imperatoris confirmatione ordinaretur.

Constantinus Imperator misit hoc anno ad Benedictum filiorum suorum Justiniani & Heraclii mallones seu cyrrhos capillorum, qui se ejus filios profiterentur, & sic fieret peculiari ratione eorundem pater, quem jam totus orbis terrarum patrem venerabatur.

Fuit porrò hæc abscissio & transmissio crinium tunc temporis symbolum, quo significaretur, esse aliquem alteri in filium oblatum & commendatum, quod idem fecisse memorant Carolum Principem Francorum, qui Pipinum filium suum ad Luitprandum misit, ut ei cæsariem præscinderet, in signum paternæ curæ atque tutelæ.

✱ (685.) Constantinus Pogonatus, cum

imperasset annis 17. Imperium reliquit filio suo Justiniano II. poenè adhuc puero, cujus tamen Deus rector & administer fuit. Abimelechus enim Saracenorum Princeps cum eo in vitam à parente concordiam renovavit, aucto etiam tributo. Leontius autem cum exercitu missus Armeniam, Alboinam, Iberiam, Hyrcaniam, Mediam, cæsis aut expulsis Saracenis, Romano Imperio acquisivit, cælo pietatem patris etiam in filio remunerante.

S. Benedictus hujus nominis II. obiit, cui successor datus est Joannes V. natione Syrus, unus ex legatis sextæ Synodi, cui nec pietas, nec prudentia, nec eruditio defuit.

Supra modum sæviit hoc anno Rex Galliarum in Sanctos & Innocentes, cujus jussu, vel potius Ebroini tyrannide Synodus in Gallia celebrata est, in qua Lambertus Trajectensis, Amatus Senonensis, Leodegarius Augustodunensis exiliis aliisque malis crudeliter afflicti sunt. Et quidem Leodegario sapientissimo sub Chilperico Rege administro, longo carcere ac diuturnâ fame edomito, eruti oculi, plantæ exsectæ, lingua ac labia rescissa, ac post multa atrocità tormentata caput amputatum est, quibus poenis Sanctorum cultum promeruit.

Quari-

Quarinus quoque hujus sancti frater ad palum alligatus lapidibus obrutus est. Sic sæviit impius Luxoviensis excucullatus monachus, ut non ex claustris, sed ex inferis dæmon erupisse videretur.

HÆRESIS ARMENIORUM.

1. Deum insimulabant mendacij.

2. Docebant Spiritum S. à Patre solùm, non item à Filio procedere.

3. Asserebant Christum Dominum sabbatho post Parascevem à mortuis surrexisse, horâ diei sextâ, tametsi scriptura non obscure significet, & Christus promiserit, se tertiâ die resurrecturum.

4. Judaico ritu sacrificabant cæsis bobus & agnis, & pascha non jam Dominico corpore, sed agno tosto celebrabant.

5. Cruci nullum prorsus honorem exhibebant, nisi eam prius humano ritu baptizassent, & in ejus centro clavum defixissent, quo significabant unum è Sanctissimâ Triade ligno affixum fuisse, prætereaque sanguine sacrificatis agni inunxissent.

6. Humano arbitrio nullatenus peccatum, sed dæmonis impugnationibus adscribebant, sine quibus peccatum nullum fore, contendebant.

7. Asserebant, si primi parentes sibi à peccato temperassent, non futuram corporum mixtionem, neque humanum genus corporum commixtione propagatum iri.

H 4

8. Nega-

8. Negabant peccatum originale.
9. Statuebant omnes mortales Christi passione anteriores æternis suppliciis damnatos esse, idque non ex culpâ originali, sed ex proprio peccato Adami.
10. Sacramentis omnem prorsus vim adimebant conferendæ gratiæ, quantavis dispositione quis accederet.
11. Res sacras promiscuè vendebant.
12. Quamvis adimerent Sacramentis vim conferendi gratiam, & negarent peccatum originale, Baptismum tamen medium ad salutem omnino necessarium contendebant.
13. Fidelium liberos non baptizatos in terrestrem paradysum mittendos, infidelium verò unâ cum parentibus suppliciis æternis mandandos credebant.
14. Agebant Baptismum sine Chrismatis unctiõne nullum esse.
15. Baptismum sine Eucharistia nemini conferebant.
16. Baptizatos in Ecclesiâ Romanâ rebaptizabant, quòd in eâ verum Baptismum esse negarent.
17. Contendebant nefas esse panes azymos consecrare, & Latinos Azymitos vocabant. Nec Latinorum presbyterorum quenquam ad sua altaria admittebant, & si quisquam illis invitis aut insciis fecisset in arâ sacrificium, aram ipsam tanquam profanatam abluebant.

18. In Eucharistia mero vino, nec minimâ aqua stillâ utendum esse docebant, & id astute, auctore Nicephoro, ne duarum in Christo naturarum unionem, quam oderant, factam adumbrarent.

19. Negabant indirecte saltem Christi corpus realiter esse in Eucharistiâ, cum dicerent sacrificium panis carnis JESU Christi (id est ejus panis, qui est caro, JESU Christi) nequaquam Christi esse corpus, sed divinitatis, quæ ineptissima chimæra est.

20. Eucharistiam corporis duntaxat incolumitati utilem, sive ut alij malunt, neque utilem neque noxiam esse.

21. Neminem è Judæis, nisi sacerdotali stirpe genitum ad sacerdotium admittebant.

22. Fingebant peccata quedam esse, quæ à nullo penitus sacerdote remitti queant.

23. Negabant matrimonium esse Sacramentum.

24. Solvi posse matrimonium, quando conjugatis id visum fuerit.

25. Purgatorium explodebant, sicut & preces pro defunctis.

26 Inferorum pœnas æternùm duraturas negabant, atque sic mentientes infernum cum purgatorio permutabant, ipsi suis se contrariis erroribus oppugnantes.

27. Omnes damnatos à Christo inferni loca subeunte, inde ereptos comminifcebantur. 28.

28. Negabant feminas post resurrectionem
nullas fore, sed omnes in viros commutandas.

29. Nullas omnino animas ante iudicij diem
vitâ frui beatâ docebant.

30. Negabant divinam essentiam à beatâ
conspiciendam, sed ejus radium duntaxat, ac
luxem quandam in qua Dei felicitas nostra fu-
tura sit.

31. Tempore quadragesimæ tantum diebus
dominicis & Sabbathi lacte Caseo & ovis vesci
licitum esse dicebant.

✠(686.)✠ Joanni Papæ hujus nomi-
nis V. defuncto subrogatus est Conon
Thrax natione, educatus in Sicilia & fa-
ctus Romanæ Ecclesiæ Presbyter qui sta-
tim ad Exarchum Theodorum legatos mi-
sit: Sic enim de suo jure Imperatores re-
miserant, in electione Romani Pontificis,
ut a vicino exarcho consensus obtinere-
tur. Ex quo illud malum oboriri cœpit,
ut ambientes Pontificatum per Exarchi
ministerium illum quomodocunq; conse-
qui conarentur: Unde schismata sæpius
confiata sunt.

Justinianus Cononi restitit, ejusq; lega-
tos Constantinopolim missos prævaricari
coëgit, adeò Imperatores illi Orientis parùm
in officio suo constantes extitère, & pœnè
sem-

semper filii parentibus dissimiles fuerunt. Quemadmodum & hic Justinianus formam fidei Catholicæ a parente suo Constantino sibi traditam non nihil emotam turbare ausus est, qualitercunq; alias de Romana Ecclesia mereri voluerit.

Memorabilis hic annus fuit Francorum Orientalium conversione quando S. Kili-
 annus nobilibus parentibus in Hybernia natus, sacris litteris probè imbutus, virtutibus pariter exornatus Romam profectus est, & à Conone Pontifice Episcopus creatus potestatem accepit gentibus prædicandi, atque inde in Germaniæ Provinciam dictam Orientalem Franciam, quam jam antea lustraverat adveniens gentem illam unam cum Duce illius Gosberto a cultu idolorum ad Christi fidem convertit: in civitate **Wargburg** sive Herbipoli dictâ sedem constituens, ibidemque postea Martyrio coronatus est. Porro alius hic Kilianus est ab illo ejusdem nominis, etiam Hyberno, qui gloriâ Confessionis illustris claruit in territorio Attrebatensi.

✠(687.)✠ Mortuus est hoc anno Conon Papa, & ejus morte conflatum est schisma inter Theodorum Presbyterum & Paschalem, populo in duas factiones diviso, tandem convenientibus inter se de Cle-
 re,

ro, optimatibus & iudicibus iis antepositus est Sergius natione Syrus, cui statim cessit Theodorus Archipresbyter, (quanquam alii hunc Pontificem fuisse velint, nec Sergium sedisse Pontificem, nisi eo mortuo) Paschalis autem ad Joannem Exarchum accessit, promissis ei centum auri libris. Qui cum Romam venisset & cognovisset Sergium legitime electum, Paschalem, quidam omisit, sed a Sergio alias auri libras centum extorsit ab Ecclesia S. Petri. Paschalis vero detectus sortilegus & idololatra, Archidiaconatu depulsus, ac retrusus in Monasterium ibidem obiit, neque Pontifex, neque Archidiaconus, sed impenitens Monachus.

In Hispania Ervvigio mortuo successit Egica seu Egicares Wambo consobrinus (alii ponunt filium fuisse) in memoriam Wambæ adscitus præteritis demortui Regis liberis, quia illos Patri quam avo similiores futuros Hispani suspicabantur.

Hoc anno interfectus est Ebroinus magister Palatii Theodoricæ ab Hermenfrido nobili viro, cui bonorum omnium jacturam interminatus erat. Hic eo cæso statim ad Pipinum fugit, Austrasiam tunc sanctè administrantem, & boni omnes de hominis scelerati morte ingentem voluptatem receperunt. 688.

✽(688.)✽ Theodoricus Francorum Rex obiit Attrebatu, & reliquit ex Regina Clodoilde, seu Noda aliter & Solinda dicta Clodovæum & Childebertum, quorum ille successit patri, Clodovæus III. Rex Francorum decimus sextus, hæres regni paterni, & simul hæres inertiae. His enim temporibus Reges Francorum, cum vel adhuc ætate imbelles essent, vel voluptatibus servirent, regii tantum nominis, non regni erant atlantes, sed Majores Domus (prout appellare consueverunt) totam regiminis molem & curas sustentabant.

✽(689.)✽ Hoc anno S. Kilianus cum sociis duobus Colomanno presbytero, & Totnano diacono in Franconia Herbipolitana sedem martyrio consecravit, cæsus à Geila Gosberti Franconiae Ducis uxore, quam ante Baptismum fratri suo eripuerat, ideoq; sæpius à S. Kiliano illud sibi prædicari audierat: *Non licet tibi habere uxorem fratris tui*, quod Geilæ sicut olim contra Joannem Baptistam ita Herodias, furorem & vindictam accendit. Ut patrata cædes occultaretur super corpora occisorum sepulta, stabulum Equorum Gaila extrui curavit. Quare Gosbertus Herbipolim reversus, aliiq; omnes præter Sicarios existimârunt Sanctos viros

ros pro more suo peregrinationes sanctas obire. Tandem uno è Percussoribus ipsaque Gaila a dæmonibus correptis tum facinus detectum, tum corpora reperta, & in Divinæ vindictæ cumulum ipse etiam Dux Gosbertus à suis interemptus & filii ejus & cognati à Franconiæ administratione expulsi sunt.

S. Ceadulla Rex Occidentalium Saxonum Romam venit ex voto relicto diademate, ibiq; baptizatus à Sergio, adhuc in albis terrestre regnum cœlesti gloriôsè permutavit.

✱(690.)✱ Cum Saraceni hoc anno tributi nomine auri massam offerrent, quæ signata non erat imagine Imperatoris, ut ipse exigebat, hac levissima de causa ruptâ pace bellum atrox erupit toti Orienti fatale: atq; hoc factò Justinianus se Imprudentia & moribus magis quam nomine Juniorem præstitit.

DECAS X.

✱ *Ab anno 690. ad annum 700.* ✱

691. **M**ortuo hoc anno Bertherido Longobardorum Regi successit filius ejus Cunipertus, qui mox Alachum Du-